

Heidelberglaan 8, Utrecht

College van beroep voor de examens

CBE, Postbus 80125, 3508 TC Utrecht

ex artikel 7.60 van de Wet op het hoger
onderwijs en wetenschappelijk onderzoek

UITSPRAAK

Datum

28 juni 2011

Onderwerp

Beroep [appellant]

Ons kenmerk

CBE/K 11 03 029

Faxnummer

(0)30 253 77 70

Telefoon

(0)30 253 30 75

E-mail

cbe.jz@uu.nl

Blad

Blad 1 van 3

Het College van beroep voor de examens aan de Universiteit Utrecht (hierna: het College) heeft de volgende uitspraak gedaan op het beroep van:

[appellant], te [woonplaats], hierna appellant,

tegen

[examinator] van het vak Beleidsonderzoek en Beleidsadvisering van de masteropleiding Sociologie, hierna verweerster.

I. Overwegingen ten aanzien van de feiten.

Appellant heeft op 30 maart 2011 beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster het eindcijfer van het vak Beleidsonderzoek en Beleidsadvisering te bepalen op een 6.

Op 4 april 2011 heeft het College het beroepschrift voor een poging tot minnelijke schikking doorgezonden aan de voorzitter van de examencommissie van de masteropleiding Sociologie.

Bij brief van 29 april 2011 heeft de voorzitter van de examencommissie meegedeeld geen mogelijkheden te zien voor minnelijke schikking. Het College heeft op 2 mei 2011 van verweerster een verweerschrift d.d. 29 april 2011 ontvangen.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het College op 7 juni 2011, waar appellant in persoon is verschenen. Verweerster is eveneens in persoon verschenen.

II. Overwegingen ten aanzien van het beroep.

Appellant heeft onder meer in zijn beroepschrift en ter zitting het volgende naar voren gebracht.

Appellant is het niet eens met het besluit van verweerster dat het eindcijfer van het vak Beleidsonderzoek en Beleidsadvisering is bepaald op een 6. Appellant is van oordeel dat hij toestemming had van verweerster om het paper dat uit twee opdrachten bestaat, in zijn geheel over te maken.

Appellant heeft hiertoe aangevoerd dat na inlevering van opdracht 1 verweerster een vermoeden van fraude heeft gemeld bij de examencommissie van de masteropleiding Sociologie. Hierna heeft hij bericht ontvangen van de examencommissie dat hij recht had op een beoordeling van opdracht 1 maar heeft van dit recht geen gebruik gemaakt. Hij heeft verweerster toestemming gevraagd het hele paper opnieuw te schrijven over een geheel nieuw onderwerp en die toestemming gekregen. Appellant vindt het daarom onrechtvaardig dat de eerder ingeleverde opdracht 1 alsnog is beoordeeld op een 4 en voor 50% het eindcijfer bepaalt terwijl hij hierover nooit is ingelicht.

Verweerster heeft onder meer het volgende naar voren gebracht. Het paper voor Beleidsonderzoek en Beleidsadvisering bestaat uit twee opdrachten die zijn beoordeeld conform de regels in de cursushandleiding en het oordeel van de examencommissie van 24 januari 2011 inzake het vermoeden van fraude. Appellant heeft bij het eerste toetsmoment inzake opdracht 1 net als alle andere studenten feedback gekregen, een erg negatieve feedback. Verweerster heeft toen gezegd dat het werk door het ontbreken van bronnen niet kon worden beoordeeld en op het werk geschreven "overmaken". Verweerster heeft haar vermoeden van fraude volgens de regels gemeld aan de examencommissie. Het duurde even voordat zij bericht ontving van de examencommissie dat zij alsnog het werk diende te beoordelen. Appellant was toen al begonnen met een ander onderwerp zoals meer studenten doen. Hij mocht zijn nieuwe paper, opdracht 2, later inleveren omdat er tijd verloren was gegaan door de melding van fraude en de afhandeling daarvan. Aangezien opdracht 1 het bepalen van de onderzoeksvraag is en opdracht 2 daarop voortborduurde, is het logisch dat je automatisch ook deel 1 moet overmaken als je een nieuw paper kiest bij opdracht 2. Andere studenten die een nieuw onderwerp hebben gekozen moesten dat ook doen. Zij zijn op dezelfde wijze beoordeeld. Zoals verweerster tijdens college heeft meegedeeld, blijft het cijfer voor opdracht 1 over het eerdergekozen onderwerp staan. Verweerster stelt nooit te hebben gezegd dat appellant opdracht 1 zou mogen herkansen. Dat zou betekenen dat hij een voordeel zou hebben boven de andere studenten in verband met zijn toegenomen kennis van de materie en het feit dat de anderen ook geen herkansing hebben gekregen. Daarom heeft hij ook geen feedback gekregen op het eerste deel (opdracht 1) van zijn tweede paper. Na de uitspraak van de examencommissie inzake de fraudemelding heeft verweerster het werk alsnog beoordeeld maar aangezien de cursus toen al bijna was afgerond is appellant pas op de hoogte gesteld van het cijfer 4 bij het uiteindelijke eindcijfer. Het uiteindelijke eindcijfer voor het hele paper, te weten een 6, is het gemiddelde van cijfer 4 voor opdracht 1 en cijfer 8 voor opdracht 2.

Het College overweegt naar aanleiding van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht het volgende.

De cursushandleiding van het vak Beleidsonderzoek en Beleidsadvisering bepaalt over de toetsing:
"• *Individueel paper, weging 100% van het eindcijfer. Het paper bestaat uit twee opdrachten. Opdracht 1 en 2 tellen beiden voor 50% mee. De deelopdrachten tezamen dienen met een 5,5 of hoger beoordeeld te zijn.*

• *Mogelijkheid tot herkansing van het individueel paper wordt geboden indien: (a) het cijfer voor het individuele paper hoger is dan een 4,0 en lager is dan 5,50; en (b) voldaan is aan de inspanningsverplichtingen.*"

Verweerster heeft aangevoerd dat zij op grond van het gestelde in de cursushandleiding en het oordeel van de examencommissie van 24 januari 2011 opdracht 1 heeft beoordeeld met een 4 en het eindcijfer heeft vastgesteld op een 6. Hoewel verweerster heeft gehandeld conform de cursushandleiding en genoemd oordeel van de examencommissie is het College van oordeel dat in het onderhavige geval appellant in de veronderstelling kon verkeren, zoals hij ook stelt te hebben verkeerd, dat hij het gehele paper inclusief opdracht 1 over mocht maken.

Verweerster heeft immers bij dit eerste toetsmoment inzake opdracht 1 appellant gemeld dat de door hem ingeleverde opdracht 1 niet beoordeeld kon worden. Zij heeft op het ingeleverde werk geschreven "overmaken" en heeft de beoordeling van opdracht 1 niet eerder aan appellant kenbaar gemaakt dan gelijktijdig met het uiteindelijke eindcijfer. Dit maakt de situatie van appellant wezenlijk anders dan die van de andere studenten die een nieuw onderwerp voor opdracht 2 hebben gekozen. Het College meent dan ook dat geen sprake is van strijd met het gelijkheidsbeginsel als de beoordeling van de aanvankelijke opdracht 1 van appellant niet meetelt voor het eindcijfer. Op grond van vorenstaande is het College van oordeel dat verweerster het eindcijfer dient te bepalen op basis van het in tweede instantie ingeleverde paper dat is beoordeeld met cijfer 8. Hetgeen door verweerster verder naar voren is gebracht, heeft het College niet tot een ander oordeel kunnen brengen.

III. Uitspraak

Het College,

recht doende,

- I. Verklaart het beroep gegrond;
- II. Vernietigt het besluit van verweerster;
- III. Draagt verweerster op om met inachtneming van de overwegingen van het College zo spoedig mogelijk een nieuwe beslissing te nemen en deze beslissing uiterlijk twee weken na verzending van deze uitspraak aan appellant toe te zenden;
- IV. Bepaalt dat deze beslissing in afschrift wordt verzonden aan partijen, aan het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht, aan het bestuur van de faculteit Sociale Wetenschappen, en verkrijgbaar wordt gesteld voor belangstellenden.

Aldus vastgesteld te Utrecht op 7 juni 2011 door mevr. mr. G.T.J.M. Jurgens, voorzitter, prof. dr. J.E.H. van Luit, mevr. drs. C. Pafort-Overduin, drs. L.C. Palm, de heer H.N. Asper, leden, in tegenwoordigheid van mevr. X.L. Westenburg LL B, secretaris, en bekend gemaakt op 28 juni 2011.

mevrouw X.L. Westenburg LL B,
Secretaris

mevr. mr. G.T.J.M. Jurgens,
voorzitter

Ingevolge de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden tegen deze uitspraak beroep worden ingesteld bij het College van beroep voor het hoger onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Het beroep dient te worden ingesteld binnen zes weken, welke termijn aanvangt met de dag na die waarop de uitspraak is verzonden.